

“Açığım yok, kapalım yok dünyada

Ne ise ahvalim, görsünler beni
Hiç kimseye, vebalim yok dünyada
İster sevip, ister dövsünler beni”

« Öl ikrâr verme, öl ikrârından dönme. »

Alevi inancında bireyin yola girmesi için görgü cemine katılarak toplum ve Pir huzurunda ikrar vermesi gerekmektedir. Yola girecek olan canlara, Kızılbaş Alevi yolunun Ana'ları, Mürşid'leri, Pir'leri, Rayber'leri, Zakirleri Alevi yoluna girmenin, yani kendi iradesi ile Alevi inancını seçmenin zorluklarını bilerek bu yolda yürüyebileceğine inananların ikrar vermesi gerektiğini, çünkü bu yola girenlerin bir daha dönemeyeceğini anlattıktan sonra, yola girecek kişinin iyi düşünmesini, bu yolda yürürken kişinin gerektiğinde herşeyinden vazgeçmesi gerektiğini, yola girerse bunun dönüşü olmayacağını, "öl ikrâr verme, öl ikrârından dönme " diyerek belirtmiştir. Yeryüzünde var olan her inancın, her dinin kuralları olduğu gibi Kızılbaş Alevilerin de kuralları vardır.

Bu kurallar Alevi inancı ritüellerinin sağlıklı bir şekilde yürütülmesi için konmuştur.

Bu yüzden de Kızılbaş Alevi inancı, kişinin kendi özgür iradesi ile ikrar (söz) verdiği kutsal bir yoldur.

“Sorma be birader mezhebimizi

Biz mezhep bilmeyiz yolumuz vardır

Çağırma meclis-i riyaya bizi

Biz şerbet içmeyiz dolumuz vardır” (Nesimi.)

Talibin yola ikrâr vermesi, Pir tarafından toplum huzurunda kendisine anlatılan yolun bütün şartlarını kabul ederek; eline, beline, diline sahip olma desturuyla yol'a bağlanması demektir. Al evilerde yola giriş; çocuk ikrarı, ikrar cemi ve musahiplik cemi olmak üzere üç aşamada gerçekleşir. İkrar cemiyle musahiplik cemi, geçmişteki otantik uygulamasından hem kısa hem de bölge özelliklerinden kaynaklanan kimi farklılıklarla uygulanmaktadır.

Yol'a talip olan kişinin ikrâr vermesindeki amaç, bu yol içerisinde pişerek, gerektiğinde tüm varlığından vaz geçip olgunlaşarak ham ervahlıktan çıkıp , insan-ı kâmil mertebesine ulaşmış, gerçek manada insan olma bilincine varmaktır.

İkrar vermek için sadece yola ikrar vermek yetmez. Kişinin aynı zamanda müzahibinede ikrâr vermesi gerekir. Müzahip olmak için ise evli olmak şarttır. Cem'de pir huzurunda 4 can tek

bedende bütünleşerek cemdeki tüm canların önünde müshahip olunur. Müshahiplik kızalbaş inancında yol kardeşliğidir. Müshahipliğin Alevi inancında önemli ve kutsal bir yeri vardır. Çünkü bu yola girmek için her talibin bir müshahibi olması şarttır.

Talip yol'a ikrâr verip girmek istiyorsa bunu yol rehberine söyler. Rehber, bir yıl boyunca yola girmek isteyen bu kişinin yola uygun olup olmadığına bakar.

Eğer yol'a girmesinde bir sakınca görmüyorsa, Pir veya Mürşide talibin yola girmesinde sakınca olmadığını söyler.

Pir'de ikrâr verecek kişiyi Cem erkânında(İkrâr Cem'i) ile bütün ritüelleri yerine getirip, talibi yola bağlayarak ikrârbend yapar. Pir toplum huzurunda gülbeng okuyarak yola ikrar verecek kişiye şöyle seslenir:

“Geldiğiniz hak kapısı. Durduğunuz Mansur darı. Döktüğün varsa doldur. Ağlattığın varsa güldür. Yıktığın varsa kaldır. Gelme gelme! Dönme Dönme! Gelenin malı, dönenin başı bu yolda! Gördüğünü ört, görmediğini söyleme. Sen sana sahip ol, seni senden aldık sana verdik.Elinizle koymadığınızı almayın, gördüğünüzü görmeyin, bildiğinizi bilmeyin. Şimdi ey canlar bilmiş olasınız ki, Hak Ceminde ayrılık, gayrılık, senlik, benlik yoktur. Hepiniz ana, baba, kardeşsiniz. Bu hak yolu kıldan ince kılıçtan keskindir. Kul kusursuz olmaz, suçları hak bağışlaya, esirgeye. Lakin bu yola girecekler, haram yemeyecek, yalan söylemeyecek, zina etmeyeceklerdir. Komşu hakkı tanrı hakkıdır, komşu hakkına dokunulmaz. Gönül kırılmaz. Emanete hıyanet edilmez. Hazreti Pir buyurmuş ki; eline, beline, diline sahip ol. Eline, diline, beline, özüne, gözüne, sözüne sahip olmasını, sır saklamasını bilin.

Elinizle suç işlemeyin, elinizle koymadığınız bir şeyi kaldırmayın. Dilinizle verdiğiniz sözü, ikrarı geri almayın. Yalan söylemeyin, insanlara iftira atmayın. Belinizi saklayın, başkasının donuna girmeyin, zina etmeyin. Zina yapan adam yüzbin kez yıkansa temiz olmaz. Aşınıza, eşinize, işinize sahip olun. Herkes bir müsahip ve kirve seçmelidir.

Ey can bu yol uzun bir yoldur gidemezsin. Demirden çarıktır giyemezsin. Demirden leblebidir yiyemezsin. Ateşten gömlektir giyemezsin! Geldin gördün. Gelme gelme, dönme dönme. İkrarını bozarsan ikrarın boynuna kement olsun mu? İkrarınızdan dönmeyeceğinize dağlar, taşlar, ağaçlar şahit olsun mu? Ay gün şahit olsun mu? Gece ve gündüz şahit olsun mu? Ayin-i cem erenleri şahit olsun mu?"

"Gelme gelme,dönme dönme,Gelenin malı, dönenin Can'ı, Ateşten gömlek giyebilirsen, Demirden leblebi yiyebilirsen gel beri".

İnancımızda en büyük suçlardan ilk ikisi;İkrarından dönmek ve Can'a kıymaktır. İkrar veren kendini zahirde öldürür ama batında yeniden doğurur. İkrar bir Alevi için yeniden doğuştur.İkrarını bozan bir Alevi, hem zahirde ölmüştür, hemde batında. Her iki alemde de ölenin, yani kendini yok edenin,artık tekrar İnsan olma şansı kalmamıştır.İnsan-ı Kamil olmak için ikrarında durmak çok önemlidir.

Evrende sadece insanlar yol için ikrâr vermemiştir. Tabiâтта var olan tüm varlıklar bir birine verdiği İkrâr ile varlıklarını sürdürür. Yer göğe ikrâr vermiştir.Hava, toprak, su, ateş yine birbirine ikrâr vererek yaşamın varlığını devam ettirmiştir.Dünya, ay, güneş, diğer bütün gezegenlerde bir birine verdiği ikrâr ile dönerler. Eğer bunlardan biri ikrârından dönse kıyamet kopar, yol dağılır.

İkrârından dönen, vazgeçen kişi en büyük suçu işler.Yol, erkân ve toplum içerisinde düşkün ilan edilir. Düşkün ilan edilen kişinin lokması alınmaz, Ceme giremez, toplum içerisinde yeri olmaz.vay ikrârından dönenin haline.

Tarihe baktığımızda bu Yol'un önderleri , Pirleri ve Mürşidleri her zaman ikrârına sadık kalarak, Ser'rini vermiş ama ikrârından dönmeyip birer , Mansur olmuşlardır,Nesimi olmuşlardır, Pir Sultan olmuşlardır, Baba İlyas, Baba İshak olmuşlardır Seyid Rıza olmuşlardır, Mazdek olmuşlardır, Babek ve Hürrem olmuşlardır, Mani olmuşlardır, Eba Müslüm olmuşlardır, Ebul Vefa-I Kurdi olmuşlardır, Bedreddin olmuşlardır.

Bundan dolayı Alevi Pirleri onlara inanç içerisinde kutsiyetlik yükleyerek Dar'ına durmamıza, Gülbeng ve Cemlerimizde yer vermemize, ibadetlerimizin içerisine almamıza ön ayak olmuşlardır. İncancımızın Kamilleri olan bu ulularımız incancımız içerisinde yaşatılarak günümüze kadar gelmiş ve gelecek kuşaklara da bu yol aynı titizlikle aktarılacaklardır.

Her bir cem, Aleviler için büyük önem arz eder. Alevi topluluğundaki bir bireyin Alevi sayılabilmesi için bu cem törenlerine katılması, cemlerdeki aşamalardan geçmesi ve törenlerdeki ritüelleri uygulaması gerekir. Alevi incancına göre aksi takdirde tam anlamıyla Alevi olmak mümkün değildir. Alevilerde yola girmenin, bir başka deyişle Alevi olmanın birkaç aşaması vardır. Yola girmenin ilk aşaması çocukluktan başlar. Alevilerde 12 yaşına gelen bir çocuğa Alevi incancını öğretmek, ana ve babanın gittiği yolu göstermek için çocukluk ikrarı alınır.

Alevilikte yola girmenin ikinci aşaması, ikrar cemidir. İkrar cemi, erkek ve kız çocuklarının yola girmesinden sonra düzenlenen ilk büyük törendir. Bu törene katılmayan birinin Alevi olması söz konusu değildir.

Alevilik'te üçüncü ve en önemli yola girme aşaması musahipliktir. Musahiplik; bir tür kardeşliktir,

yardımlaşma ve paylaşmadır. Musahiplik, Kızılbaş Aleviliğın temel direği sayılır. Musahipler, yetişkin Alevi topluluğuna katılmış sayılırlar Musahipli olmayanlar cem törenlerine katılamazlar. Fakat bu kural Alevilik açısından önemli olmakla beraber artık bir kural olmaktan çıkmıştır. Musahiplik aşamasında ikrar vermiş evli iki erkeğin eşleri ile birlikte Hakk'a yürüyünceye kadar kardeş kalacaklarına, birbirlerine kefil olacaklarına ve birbirlerini kollayıp koruyacaklarına, birlik ve beraberlik içinde yaşayacaklarına Pir'in-Ana'nın ve toplumun önünde söz vermeleri için musahiplik cemi yapılır.

Acı olan , bizi ve yolu inciten ise maalesef son yıllarda kendini dede olarak tanımlayan, mazlum Alevi toplumundan değil, iktidardan el alan bu yol düşkünlerinin yola değil cebine, nefsine ikrâr vermeleridir. Devletin dedesi, Alevisi olup ceplerine gri pasaportlarını koyarak Cemevlerini gezip alevilik yapmaya kalkışmalarındır.

Oysa biliyor ve görüyoruzki, bu sözde dedeler bırakalım halka hizmeti tam aksine, Kızılbaşları şimdiye kadar anayasal ve inançsal boyutta tanımayan, kabul etmeyen sistemin varlığı onları rahatsız etmemiştir. Tam aksine verilen iftar yemeklerine katılarak yol ve erkân ile bağdaşmayan tamamen Kızılbaş felsefine ve inancına ters bir davranış ve tutum içerisinde bulunarak görkemli masalarda oturup gülbeng vermiş lokma paylaşmış ve yer almışlardır. Hatta bir kısım gri dedeler, Hacca gitmektedirler.

Bu davranış onları toplum nezninde ikrârından dönen yol düşkünleri olarak görmemize yol açmıştır.

İkrârında duranlara Aşk olsun.

İşte Alevilikte (ikrar verip) yola girmek, cem olmak, cem erkânı, bu birlikte yaşamımızı daha mutlu kılmak, huzur içinde yaşamak için birlikte oluşturduğumuz ve rızalıkla uymaya çalıştığımız toplumsal bir kurumdur. Kendimizi hayatı toplumu bilip öğrenmek, çıkan sorunlara birlikte çözümler bulmaktır. Alevi ikrar ve görgü cemlerinde “ayaklar mühürleyip” dara durulur, buna “ölmeden önce ölmek” özünü dara çekmek denilir. Bu göksel dinlerin cennet, cehennem hikâyelerine inanmamak, “ahiret sualinin” bu dünyada yapılmasına razı olmaktır. Bu cemde Pirlerin ve cem erenlerinin huzurunda “Eline, Diline, Beline sahip olmaya, kendine reva görmediğini başkasına görmemeye” söz vermektir. Kendi eksiğini, yanlışını görüp değiştirmektir. Alevi öğretisinin esası özü, bu birlikte yaşam, gönül rızalığı üzerine kuruludur.

“Ey hoca HAK birdir şirkimiz yoktur,
Şeytan gizleyecek kürkümüz yoktur,
Cehennem narından korkumuz yoktur,
Biz ateş-i aşkına yananlardanız”

Yukarda tanımlamaya çalıştığımız Alevilik bu günkü duruşu ile bilim sevgi yolundan maalesef çıkmıştır. Aleviler kadimden gelen yukarıdaki yol erenlerinin düşüncesi olan “Bilimden gidilmeyen yolun sonu karanlıktır” düsturundan ayrılmış bu düstura bağlı olan Pirlerin sözünden gitmeyip, kendilerine oto asimilasyon uygulayarak, egemenlerin baskısından kurtulacaklarını sanmış, Aleviliğin öz müslümanlık olduğu yalanına sarılmış, tüm bunlardan dolayı Alevi toplumunu bir düzlüğe çıkarmada başarısız olmuşlardır. Bu karanlık bataklıktan kurtulmak için Alevi yol erkânında köklü bir öze dönüş ve çağdaş bir REFORM zamanı gelmiş ve geçmektedir.

Resmî devlet anlayışı, Alevîliği sahici anlamda tanımadığı gibi, Alevîlik sorununu da sahici bir sorun olarak görmemektedir. Alevîlik sorunu bağlamında yapılan tartışmaları, olmayan bir sorunu icat çabası olarak değerlendiren yaklaşımlara rastlamak her zaman mümkündür. Alevîlik, olmayan bir sosyal gerçekliği yapay yollardan inşa etme girişiminin adı değildir. Alevîlik, var olan doğal gerçekliği yaşama, devamını sağlama ve farklılaştırma arzusunun adıdır. Alevîliğin kendisini ortaya koyması doğaldır. Doğal olmayan Alevîliği özünden uzaklaştırarak, tarihin hiçbir döneminde zalimlerin hizmetine girmemiş Alevileri zalimin safına çekmek, Alevîliği inkâr, imha ve asimile etmektir. Alevîliğin bütün sahiciliğine karşı sahici olmayan ortak dil, ortak

duygu ve ortak inanç gibi kolektivist mitler uğruna sanal bir toplum projesinin sosyal gerçekliğe dönüştürülmek istenmesidir. Alevîlik için olduğu gibi tüm ülke toplumunun sahici sorunlarının üstü şimdiye kadar devlet tarafından kısmen örtülebilmiştir.

Ama sorunların üstünü örtmek hiçbir şekilde o sorunun olmadığı anlamına gelmemekte, Özgürlük ve İnsan Hakları Açısından Alevîlik Problemi ülke sınırlarının dışına taşmasına neden olmuştur. Alevîlik, günümüzde Türkiye sınırları içinde var olan bir iç sorun olmaktan çıkmıştır. Türkiye'de olduğu gibi, Almanya başta olmak üzere Avrupa Birliği'ne üye birçok ülkede Alevîlik ve Alevîler gündeme gelmektedir. Başka bir ifadeyle, Türkiye'nin bir Alevî sorunu olduğu gibi, Avrupa'nın da bir Alevî sorunu vardır. Alevîlik, bugün uluslar arası boyutu olan bir sorun durumuna gelmiş bulunmaktadır. Alevîliğe uluslar arası boyutu olan bir sorun olarak bakılması ve bu ölçekteki soruna derinlikli yeni yaklaşımların üretilmesi çok âcil bir ihtiyaçtır. Klişe ezberleri tekrar ederek Alevîlik sorununun bugün vardığı boyutları anlamak ve değerlendirmek mümkün değildir. Aleviliği koparıldığı özü ile yeniden buluşturmak öyle kolay değildir. Yapılması gereken iğne ile kuyu kazmaktır. Tüm karanlıklara ışık olmak ve Alevi toplumunu Rıza Şehri ile yeniden buluşturaktır.

Bizin ikrarımız sadece yol'dadır. Yol kutsaldır, yolu kirletenler düşkündürler. İkrarından dönenler toplumumuzun üyesi olmaktan da çıkarılmalıdır.

Şan olsun Yol'u sürdürenlere.....Ana'lara, Pir'lere, Mürşidlere, Rehber'lere, Zakirlere ve doğruluk ve rızalık yolunda yürüyen tüm canlara şan olsun.